

โกรกกะทิง

- ๒๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

หลวงเทพ	ท่านขุนทราบจากคุณส่งศรีไซใหม่ว่า นราหายไป
ขุนเสนา	ครับ ไซ พอพบกันเขาก็บอก
หลวงเทพ	แล้วยังไงครับ ท่านขุนคงพยายามคิดท้าวรว
ขุนเสนา	ท้าวรวหรือครับ เอ ผมไม่มีอะไรจะไปคิดต่อกับเขาหรอกครับ เพราะหน้าที่ทราบ จากส่งศรี คุณนราแก่ไปเที่ยวไปะนี่ครับ
หลวงเทพ	ผมว่านราถูกจับ
ขุนเสนา	ใครจับครับ
หลวงเทพ	ท่านขุนลองเดาซิว่า ใคร
ขุนเสนา	เอ จะเกณฑ์ให้ผมเดาได้อย่างไรกัน ้ ผมไปรู้เห็นอะไรด้วย
หลวงเทพ	แต่ผมไม่คิดว่าท่านขุนรู้เห็นด้วยหรอก ไม่ได้คิดเสียด้วย ท่านขุนจะรู้เห็นด้วย ได้อย่างไร แต่คุณส่งศรีขึ้นมาจากน้ำ ก็ตั้งใจจะไปหาท้าวรว เพราะคงจะบอกเรื่อง นราเคราะห์ร้าย แต่พอคุณส่งศรีพบท่านขุน ก็เลยลืมความตั้งใจ
ขุนเสนา	คุณหลวงรู้ได้อย่างไร (เสียงไม่พอใจ)
หลวงเทพ	ผมพบผู้ใหญ่คำ แกบอกว่าคุณส่งศรีถามว่า โรงพักอยู่ที่ไหน ผู้ใหญ่คำเล่าว่า คุณส่งศรี ตกใจมาก เหล่านี้แสดงว่าต้องเกิดเหตุร้าย นราคงไม่ได้ไปเที่ยวไปะอย่างที่เราเข้าใจ กัน

- ขุนเสนา ผมก็ไม่ทราบ แต่ผมพบสงคริที่วงเวียน ก็ไม่เห็นเขาพูดอะไร เขารับกลับที่พัก
เพราะเหนื่อยมาก ถูกไหม สงคริ
- สงคริ อะ
- ขุนเสนา ผมว่าผู้ใหญ่ค่าแกพูดมากไปกระมัง มีอะไรครับที่จะต้องไปโรงพักกัน คุณราไป
แกไปเที่ยวโป๊ะกับเรือชาวบ้าน ผมว่าก็เป็นเรื่องของแก
- หลวงเทพ พี่คนราหายไปคืนหนึ่งแล้วนะท่านขุน
- ขุนเสนา แกอาจไปเพลินจับปลาในโป๊ะอยู่ก็ได้ ใครจะรู้
- ดมัย คิดฉันว่าไปไม่ได้ละ พี่นราจะไปค้างแรมอยู่ที่โป๊ะไม่ได้เลย
- ขุนเสนา ถ้าเช่นนั้น คุณนราไปไหนละครับ
- ดมัย นั่นสิคะ ที่เรากำลังค้นหาความจริง พี่นราไปไหน คิดฉันว่าต้องมีเรื่องราวแน่
- ขุนเสนา เรืออาจล่มก็ได้
- หลวงเทพ มันก็ยากที่จะเดา แต่มันเกินอีกวันหนึ่งแล้วพี่นราหายไป ผมว่าจะต้องมีการจับ
กันแน่ ๆ
- ขุนเสนา ใครจะมาจับ ไม่เห็นมีเรื่องอะไรจะต้องมาจับ
- หลวงเทพ เรื่องมันต้องมี ท่านขุน มีแน่ ๆ ผมเชื่อเหลือเกินว่าต้องมีการวางแผนการ
ท่านขุนว่ายังไง
- ขุนเสนา (หัวเราะ) ใครครับที่วาง วางเพื่ออะไร
- หลวงเทพ คนวางมีหลายคน ผมเดาไม่ถนัด แต่วางเพื่ออะไรหรือครับ (หัวเราะ) ก็เพื่อ
ทรัพย์สินะซี
- ขุนเสนา คุณหมายถึง คิดแน่
- หลวงเทพ ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่า...ผมก็พูดยากนะ...แต่ผมรู้ว่า นอกจากเรื่องทรัพย์สินแล้ว
ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก ผมเที่ยวโรงแรมเทพธานีมาจนรู้ว่า ใครชอบใคร ไม่ชอบใคร
ถ้าฉัน ความเกลียดก็ก็เป็นเหตุอีกเหตุหนึ่ง

- หุล่วงเทพ ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละ ท่านชินรู้สึกไม่ใช่หรือว่าใครเกลียดคนรา และเกลียดทำไม
- ชินเสนา ผมจะรู้ไฉนยังใจ ผมไม่ได้ไปโรงแรมเทพธานีบ่อย ๆ
- หุล่วงเทพ แคท่านชินไม่แหว่ในใจบ้างหรือครับว่า ใครเกลียดคนรา
- ชินเสนา แหว่ในใจ ?
- หุล่วงเทพ ครับ แหว่ในใจ แหว่ว่าใครอาฆาตคนราบ้าง
- ชินเสนา ผมศรีสรู้ไม่ไฉน
- หุล่วงเทพ (หัวเราะ) ท่านชินมาถึงบางแสน เห็นจะหลังเกิดเหตุกรรมมังครับ ผมว่าต้อง
มาหลังเกิดเหตุแน่ ๆ และท่านชินก็คงไม่รู้วราหายไป ไม่รู้แน่ ๆ
- ชินเสนา (อย่างไม่พอใจ) คุณหลวงถามอย่างนี้ ผมเสียหายเสียแล้ว
- หุล่วงเทพ (หัวเราะ) ผมต้องขอโทษครับ ถ้าจะมีการเสียหาย ผมถามก็เพื่ออยากราวว่า
ท่านชินพบอะไรบ้างเมื่อท่านชินมาถึงบางแสน ประทานโทษ อย่ำหาว่าผมรบกวน
เลย กรุณาคิดว่าเรามาช่วยกันหาตัวนราก็แล้วกัน
- ชินเสนา คุณหลวงถามว่า ผมพบอะไร คำถามกว้างเหลือเกิน ผมพบคนมะพร้าว ..ทะเล..
ผู้หญิงปากแดง ๆ..พบทุกอย่างที่เห็นได้ด้วยตา
- หุล่วงเทพ (หัวเราะ) ม่ายซ้ำครับ ผมหมายความว่า คุณหลวงพบอะไรพิรุชบ้าง
- ชินเสนา ผมไม่พบอะไรเลย เพราะผมไม่ได้สังเกต ที่ไม่ได้สังเกตก็เพราะไม่รู้ว่าคุณนรหายไป
- หุล่วงเทพ ท่านชินพบคุณสงศรีแล้ว ท่านชินรู้สึกว่าคุณสงศรีทกใจหรือเปล่า
- ชินเสนา คุณหลวงอาจจะถามผมมากไปเสียแล้ว แต่ไม่เป็นไร ผมตอบได้ ผมพบสงศรี
เขาก็สนึกสนานดี ไม่เห็นทกใจอะไร
- หุล่วงเทพ นั้นหรือครับ ก็แปลว่า ท่านชินทราบแล้วว่า นราไปเที่ยวปีะ
- ชินเสนา ครับ ทราบ
- หุล่วงเทพ ทราบจากคุณสงศรีใช่ไหมครับ
- ชินเสนา ถูกแล้ว ผมทราบจากสงศรี

หลวงเทพ

คุณส่งศรีเพิ่งจะสนุกสนานเอาก็คอนที่ท่านขุน^{รู้}ว่า นราไปเที่ยวโปะแล้วไซ้ไหมครับ
ผมหมายความว่า คอนที่ยังไม่บอกว่า นราไปเที่ยวโปะ คุณส่งศรีอาจจะไม่สนุก
สนานเลย

ขุนเสนา

ผมไม่ทราบ ผมไม่ได้สังเกต (อย่างไม่พอใจ)

หลวงเทพ

(หัวเราะ) คิมเขียร์สักหน่อยไหมครับ ผมก่อกวนท่านขุนมากไปเสียแล้ว

ขุนเสนา

ขอบคุณ ผมไม่คิม มีอะไรอีกไหมที่จะสอบผม

หลวงเทพ

(หัวเราะก๊อบเกลื่อน) ไม่มีครับ แต่โปรดอย่าเข้าใจว่า ผมสอบนะครับ ~~ผม~~
ผมไม่ได้สอบ ผมไม่มีสิทธิ์จะสอบท่านขุน

ขุนเสนา

อ้อ ผมเข้าใจว่า คุณหลวงสอบผมเสียอีก (หัวเราะอย่างใจจริง) เอาละครับ
ถ้าฉัน ผมจะออกไปเดินเล่นชายหาดสักครู่ ส่งศรี ไปกับอา (เสียงที่พูดกับส่งศรี
กร้าว แข็ง เป็นเชิงขู่)

(เสียงฝีเท้าขุนเสนากับส่งศรีเดินออกไป)

หลวงเทพ

มีพิรุณแค้นตัว สองคนนี่ อ้าวคงรู้เห็นกันแน่เรื่องนราหาย แต่ส่งศรีคงไม่รู้อะไร
ในคอนัน คงจะมารู้เอาก็คอนที่พบขุนเสนาแล้ว

คัมภี

แหม คินันเป็นห่วงเสียแล้วละกะ คุณอาคะ พี่นราคงโดนจับแน่ จับเอาไปทำไมกัน
คินันกลัวใจเหลือเกิน เราจะทำยังไงกันดีคะ

หลวงเทพ

มันไม่ใช่เรื่องเล็ก อาจะต้องพบกับตำรวจเสียแล้ว มันต้องเกิดคิดแน่ปกันขึ้นแน่นอน
แต่เพื่ออะไรกัน ก็มีสองทาง ทางหนึ่งต้องการการเงิน อีกทางหนึ่งเพื่ออาฆาต

คัมภี

ถ้าเป็นการอาฆาต มีแม่หรือคะ

หลวงเทพ

ก็น่าจะแย่น้อย แถอย่าเพื่อใจเสียเลย มันอาจจับไปเพื่อเรียกค่าไถ่ก็ได้

คัมภี

แต่ถ้าขุนเสนา^{รู้}เห็นควย ก็คงจะไม่เรียกค่าไถ่แน่ เพราะเขาก็มีเงินไม่ใช่หรือคะ

- หลวงเทพ ก็ไม่แน่ คนสมัยนี้ยังมีเขาก็งี้งสะสม เงินมันเปนนิกเลส ยิ่งมีมากก็ยิ่งพยายามสะสมให้มาก โลกมันถึงวันวายอย่างนี้
- ดมัย คิฉันอยากกลับกรุงเทพเสียแล้วละคะ
- หลวงเทพ ทำไม
- ดมัย คิฉันอยากหาหรือคุณไกรสร เรื่องนี้มันต้องวางแผนมาจากกรุงเทพ ไม่มีปัญหาเลย
- หลวงเทพ อากิใช้อย่างนั้น คนร้ายต้องมีแผนการ แ่่งสรีรังไม่รู้อะไร อาเชื่อผู้หยู่ค่า
- ดมัย เราควรจะไ้ถามใครที่บางแสนอีกไหมคะก่อนจะกลับกรุงเทพ
- หลวงเทพ เห็นจะไม่มีประโยชน์ อาว่ารีบบอกคุณไกรสรให้จับตาคู่ชนแสนาคีกว่า บางทีจะมีอะไรดี ๆ
- ดมัย แค่ชนแสนายังไม่กลับ
- หลวงเทพ ก็...ระหว่างอยู่ที่นี้ ให้ผู้หมวดเขาจับตาคู่ไปก่อน เอาไว้กลับกรุงเทพแล้ว จึงค่อยให้คุณไกรสร เขารับต่อไป
- ดมัย แต่...เอายังงี้ไม่ดีหรือคะ...เราอยู่ที่นี้จนกว่าท่านขุนแสนาจะกลับ เราช่วยตำรวจสังเทศุ่อีกแรงหนึ่งจะได้ละเอียดยขึ้น
- หลวงเทพ ก็ดีเหมือนกัน ถ้าเช่นนั้นเราก็คงพักที่โรงแรมนี้นะซี
- ดมัย คะ ควรจะเป็นเช่นนั้น จะจับตาคู่ก็คงอยู่ให้ใกล้ซิคมากที่สุด

(คนตรี)

(เสียงคนเดินบนพื้นทราย กระดานกลับไปกลับมาในท่าคิก เดินอยู่ตลอดเวลา)

- ดมัย (กระซิบ) ขุนแสนาไม่นอนเลยคะ มีเดินอยู่ตั้งชั่วโมงกว่าแล้ว คงมีอะไรคิคแน่ ๆ
- หลวงเทพ (กระซิบ) มันต้องมีเรื่อง แล้วเรื่องที่คิคก็คงเป็นเรื่องนรา นี่มันก็ทุ่มแล้วโอโฮ คิท่ึงกว่าแล้วซี ไม่ยักนอน เดินอยู่ไ้

ลมัย

ส่งศรีไม่รู้ว่าเป็นหรือเปล่า คิดฉันจะไปแอบฟังที่ห้องส่งศรีนะคะ

หลวงเทพ

จ๊ จ๊ (จูปากห้ามพูด อย่า อย่าเพิ่งไป เกี่ยวก่อน..ฟังซิ ..ซุนเสนาหยุดเดินแล้ว
เห็นไหม..หยุดแน่ ๆ..เอ นั่นเสียงอะไร

(เสียงสลากลิ้นชักออกมา เสียงวางปืนบนโต๊ะ เสียงบันจุกกระตุ่น)

หลวงเทพ

ซุนเสนา ยังไม่เข้านอน กำลังจะทำอะไรอยู่ก็ไม่รู้...ฟังให้ดี..มีเสียงอะไรอีกไหม

จ

(เสียงเดินไปเกิดมาอีก แล้วหยุด ทันใดนั้นก็มียเสียงตึกตรงมาที่ประตูชั้นตึกเกิด
ตรงเข้ามาไมโครโฟน)

หลวงเทพ

เร็วเข้า ลมัย เราไปหลบในห้องโถงหน้าบ้านไป ซุนเสนากำลังจะมาที่ประตู คงจะ
ออกมาข้างนอกแน่ ๆ

(เสียงหลวงเทพกับลมัยวิ่งไปที่ห้องโถง วิ่งเบา ๆ พอได้ยิน)

ลมัย

(นิ่ง เว้นระยะอยู่ครู่หนึ่งเสียงฝีเท้าซุนเสนาใกล้เข้ามายังห้องโถงที่ซ่อน)

คุณอาคะ มาแล้วคะ เกี่ยวแล้วเข้ามาในห้องโถงนี้ เราแยกกันเลย

หลวงเทพ

(กระซิบ) ไม่ใช่เป็นไร แอบหลังเก้าอี้นวมก็ได้

(เสียงซุนเสนาเดินผ่านห้องโถงไปลงบันได เสียงค่อย ๆ หายเจียบไป)

ลมัย

(กระซิบ) ซุนเสนาลงบันไดไปแล้วคะ ตามไปไหมคะ

หลวงเทพ

(กระซิบ) คอ้งตามซิ ค่อย ๆ นะ ย่อให้ ดี ๆ

(เสียงสองคนลงบันไดคังค่อย ๆ)

ลมัย

(กระซิบ) ซุนเสนาลงไปชายหาค้นแล้วจะ เห็นไหมคะ นั่นไงคะ เดินลี้วไปตาม
ถนนอย่างไม่เหลียวหลัง

หลวงเทพ

รีบไค้หน้อยลมัย เคี้ยวจะไม่ทัน เขาลงไปทักไมกัน นีมันทั้งคี่หนึ่งแล้ว ต้องมี
 เรืองแน่ ๆ ๆ เขามุ่งลงหาดแล้ว เห็นไหม...เร็วเข้า...วิ่งหน้อย...จะไม่ทัน
 เอ๊ะ ลมัย นั้นเรื่อนี้ เรือใบเล็ก เห็นไหม ..ซุนเสนาไปทำไมที่เรือ..หยุดวิ่ง
 ไค้แล้ว เราเข้าไปแอบไค้มะพร้าวข้างนั้นดีกว่า ไกลดี..เราคงรู้เรื่องว่า
 ซุนเสนาไปทำอะไรที่เรือ

(คนตรี)

ไกรภักดิ์ ๖๐ ยุติค ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐

๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐

๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐

๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐

โกรกกระทิง

- ๒๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

หลวงเทพ ท่านขุนทราบจากคุณส่งศรีใช่ไหมว่า นราหายไป
ขุนเสนา ครับ ใช่ พอพบกันเขาก็บอก
หลวงเทพ แล้วยังไงครับ ท่านขุนคงพยายามคิดท้อค่ารว
ขุนเสนา ค่ารวหรือครับ เอ ผมไม่มีอะไรจะไปติดต่อกับเขาหรอกครับ เพราะเขาที่ทราบ
จากส่งศรี คุณนราแก่ไปเที่ยวโป๊ะนี้ครับ
หลวงเทพ ผมว่านราถูกจับ
ขุนเสนา ใครจับครับ
หลวงเทพ ท่านขุนลองเดาซิว่า ใคร
ขุนเสนา เอ จะเกณฑ์ให้ผมเดาได้อย่างไรกัน ! ผมไม่รู้เห็นอะไรด้วย
หลวงเทพ แต่ผมไม่คิดว่าท่านขุนรู้เห็นด้วยหรอก ไม่ได้คิดเสียด้วย ท่านขุนจะรู้เห็นด้วย
ได้อย่างไร แต่คุณส่งศรีขึ้นมาจากน้ำ ก็ตั้งใจจะไปหาค่ารว เพราะคงจะบอกเรื่อง
นราเคราะห์ร้าย แล้วพอคุณส่งศรีพบท่านขุน ก็เลยลืมความตั้งใจ
ขุนเสนา คุณหลวงรู้ได้อย่างไร (เสียงไม่พอใจ)
หลวงเทพ ผมพบผู้ใหญ่คำ แกบอกว่าคุณส่งศรีถามว่า โรงพักอยู่ที่ไหน ผู้ใหญ่คำเล่าว่า คุณส่งศรี
ตกใจมาก เหล่านี้แสดงว่าต้องเกิดเหตุร้าย นราต้องไม่ได้ไปเที่ยวโป๊ะอย่างที่เข้าใจ
กัน

- ขุนเสนา ผมก็ไม่ทราบ แค่ผมพบสงครที่วังเวียง ก็ไม่เห็นเขาพูดอะไร เขารีบกลับที่พัก เพราะเหนื่อยมาก ถูกไหม สงคร
- สงคร อะ
- ขุนเสนา ผมว่าผู้ใหญ่ค่าแกพูดมากไปกระมัง มีอะไรครับที่จะต้องไปโรงพักกัน คุณราไป แกลไปเที่ยวไปปะกับเรือชาวบ้าน ผมว่าก็เป็นเรื่องของแก
- หลวงเทพ พี่คนราหายไปคืนหนึ่งแล้วนะท่านขุน
- ขุนเสนา แกอาจไปเพลินจับปลาในโป๊ะอยู่ก็ได้ ใครจะรู้
- ลมัย คิดฉันว่าไปไม่ได้อะ พี่นราจะไปค้างแรมอยู่ที่โป๊ะไม่ได้เลย
- ขุนเสนา ถ้าเช่นนั้น คุณราไปไหนล่ะครับ
- ลมัย นั่นสิคะ ที่เรากำลังค้นหาความจริง พี่นราไปไหน คิดฉันว่าต้องมีเรื่องราวแน่
- ขุนเสนา เรืออาจล่มก็ได้
- หลวงเทพ มันก็ยากที่จะหา แต่ฉันมันเกือบอีกวันหนึ่งแล้วพี่นราหายไป ผมว่าจะต้องมีการจับ กันแน่ ๆ
- ขุนเสนา ใครจะมาจับ ไม่เห็นมีเรื่องอะไรจะต้องมาจับ
- หลวงเทพ เรื่องมันต้องมี ท่านขุน มีแน่ ๆ ผมเชื่อเหลือเกินว่าคงมีการวางแผนการ ท่านขุนว่ายังไง
- ขุนเสนา (หัวเราะ) ใครครับที่วาง วางเพื่ออะไร
- หลวงเทพ คนวางมีหลายคน ผมเคาไม่ฉันทัก แต่วางเพื่ออะไรหรือครับ (หัวเราะ) ก็เพื่อ ทรัพย์สินะซี
- ขุนเสนา คุณหมายถึง คิดแน่ป
- หลวงเทพ ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่า...ผมก็พูดยากนะ...แต่ผมรู้สึกว่า นอกจากเรื่องทรัพย์สินแล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก ผมเที่ยวโรงแรมเทพธานีมาจนรู้ว่า ใครชอบใคร ไม่ชอบใคร ฉะนั้น ความเกลียดก็ก็เป็นเหตุอีกเหตุหนึ่ง
- ขุนเสนา

- หลวงเทพ ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละ ท่านชินรู้ดีไม่ใช่หรือว่าใครเกลียดคนรา และเกลียดทำไม
- ชินเสนา ผมจะรู้ไฉนยังใจ ผมไม่ได้ไปโรงแรมเทพทานิบ่อย ๆ
- หลวงเทพ แต่ท่านชินไม่แว่วในใจบ้างหรือครับว่า ใครเกลียดคนรา
- ชินเสนา แว่วในใจ ?
- หลวงเทพ ครับ แว่วในใจ แว่วว่าใครอาชาคคนราบ้าง
- ชินเสนา ผมตรัสรู้ไม่ได้นั่น
- หลวงเทพ (หัวเราะ) ท่านชินมาถึงบางแสน เห็นจะหตั้งเกิดเหตุกรรมังครับ ผมว่าต้อง
มาหลังเกิดเหตุแน่ ๆ และท่านชินก็คงไม่รู้ว่านราหายไป ไม่รู้แน่ ๆ
- ชินเสนา (อย่างไม่พอใจ) คุณหลวงถามอย่างนี้ ผมเสียหายเสียแล้ว
- หลวงเทพ (หัวเราะ) ผมต้องขอโทษครับ ถ้าจะมีการเสียหาย ผมถามก็เพื่ออยากทราบว่า
ท่านชินพบอะไรบ้างเมื่อท่านชินมาถึงบางแสน ประทานโทษ อย่างว่าผมรบกวน
เลย กรุณาคิดว่าเรามาช่วยกันหาตัวนราก็แล้วกัน
- ชินเสนา คุณหลวงถามว่า ผมพบอะไร คำถามกว้างเหลือเกิน ผมพบคันมะพร้าว ..ทะเล..
ผู้หญิงปากแดง ๆ..พบทุกอย่างที่เห็นได้ด้วยตา
- หลวงเทพ (หัวเราะ) ม่ายช่ายครับ ผมหมายความว่า คุณหลวงพบอะไรพิรุณบ้าง
- ชินเสนา ผมไม่พบอะไรเลย เพราะผมไม่ได้สังเหตุ ที่ไม่ได้สังเกตุก็เพราะไม่รู้ว่าคุณนราหายไป
- หลวงเทพ ท่านชินพบคุณสงศรีแล้ว ท่านชินรู้สึกว่าคุณสงศรีตกใจหรือเปล่า
- ชินเสนา คุณหลวงอาจจะถามผมมากไปเสียแล้ว แต่ไม่เป็นไร ผมตอบได้ ผมพบสงศรี
เขาก็สนึกสนานดี ไม่เห็นตกใจอะไร
- หลวงเทพ งั้นหรือครับ ก็แปลว่า ท่านชินทราบแล้วว่า นราไปเที่ยวป๊ะ
- ชินเสนา ครับ ทราบ
- หลวงเทพ ทราบจากคุณสงศรีใช่ไหมครับ
- ชินเสนา ถูกแล้ว ผมทราบจากสงศรี

หลวงเทพ

คุณส่งศรี เพิ่งจะสนุกสนานเอาก่อนที่ท่านขุน^{รู้}ว่า นราไปเที่ยวโป๊ะแล้วไซ้ไหมครับ
ผมหมายความว่า ตอนที่ยังไม่บอกว่า นราไปเที่ยวโป๊ะ คุณส่งศรีอาจจะไม่สนุก
สนานเลย

ขุนเสนา

ผมไม่ทราบ ผมไม่ได้สังเกต (อย่างไม่พอใจ)

หลวงเทพ

(หัวเราะ) คิมเบียร์สักหน่อยไหมครับ ผมก่อกวนท่านขุนมากไปเสียแล้ว

ขุนเสนา

ขอบคุณ ผมไม่คิม มีอะไรอีกไหมที่จะสอบผม

หลวงเทพ

(หัวเราะกลบเกลื่อน) ไม่มีครับ แต่โปรดย่ำเข้าใจว่า ผมสอบนะครับ ~~ผม~~
ผมไม่ได้สอบ ผมไม่มีสิทธิ์จะสอบท่านขุน

ขุนเสนา

อ้อ ผมเข้าใจว่า คุณหลวงสอบผมเสียอีก (หัวเราะอย่างใจจริง) เอาละครับ
ถ้าฉัน ผมจะออกไปเดินเล่นชายหาดสักครู่ ส่งศรี ไปกับอา (เสียงที่พูดกับส่งศรี
กร้าว แข็ง เป็นเชิงขู่)

(เสียงฝีเท้าขุนเสนา กับส่งศรี เดินออกไป)

หลวงเทพ

มีพิรุณแค้นตัว สองคนนี่ อาว่าคงรู้เห็นกันแน่เรื่องนราหาย แต่ส่งศรีคงไม่รู้อะไร
ในตอนต้น คงจะมารู้เอาก่อนที่พบขุนเสนาแล้ว

ฉมัย

แหม คิฉันเป็นห่วงเสียแล้วละค่ะ คุณอาคะ พี่นราต้องโดนจับแน่ จับเอาไปทำไมกัน
คิฉันกลัวใจเหลือเกิน เราจะทำยังไงกันทีละ

หลวงเทพ

มันไม่ใช่เรื่องเล็ก อาจะต้องพูดกับตำรวจเสียแล้ว มันต้องเกิดคิดแนบกันขึ้นแน่นอน
แต่เพื่ออะไรกัน ก็มีสองทาง ทางหนึ่งต้องการการเงิน อีกทางหนึ่งเพื่ออาฆาต

ฉมัย

ถ้าเป็นการอาฆาต มีแผนหรือคะ

หลวงเทพ

ก็น่าจะแย่น้อย แต่อย่าเพื่อใจเสียเลย มันอาจจับไปเพื่อเรียกค่าไถ่ก็ได้

ฉมัย

แต่ถ้าขุนเสนา^{รู้}เห็นด้วย ก็คงจะไม่เรียกค่าไถ่แน่ เพราะเขาก็มีเงินไม่ใช่หรือคะ

- หลวงเทพ ก็ไม่แน่ คนสมัยนี้ยังมี/เขาก็งี้ยี่งงซะสม เงินมันเปนนกเดส ยิงมีมากก็ยิงพยายามสะสม—
—โหมมาก โลกมันถึงวุ่นวายอย่างนี้
- สมัย คิฉันอยากกลับกรุงเทพเสียแล้วละคะ
- หลวงเทพ ทำไม
- สมัย คิฉันอยากหาหรือคุณไกรสร เรื่องนี้มันต้องวางแผนมาจากกรุงเทพ ไม่มีปัญหาเลย
- หลวงเทพ อากี้เชื่ออย่างนั้น คนร้ายต้องมีแผนการ แต่สังศรีคงไม่รู้อะไร อาเชื่อผู้ใหญ่ว่า
- สมัย เราอาจจะไต่ถามใครที่บางแสนอีกไหมคะก่อนจะกลับกรุงเทพ
- หลวงเทพ เห็นจะไม่มีประโยชน์ อ้าวารียบบอกคุณไกรสรให้จับตามดูขุนเสนาดีกว่า บางทีจะมีอะไรดี ๆ
- สมัย แด่ขุนเสนายังไม่กลับ
- หลวงเทพ ก็...ระหว่างอยู่ที่นี้ ให้ผู้หมวดเขาจับตามดูไปก่อน เอาไว้กลับกรุงเทพแล้ว จึงค่อยให้คุณไกรสรเขารับต่อไป
- สมัย แต่...เขายังงี้ไม่ดีหรือคะ...เราอยู่ที่นี้จนกว่าท่านขุนเสนาจะกลับ เราช่วยตำรวจ
- หลวงเทพ สังกัดอีกแรงหนึ่งจะไต่ละเอียบขึ้น
- สมัย ก็ดีเหมือนกัน ถ้าเช่นนั้นเราก็กองพักที่โรงแรมนั้นซี้
- สมัย ค่ะ ควรจะเป็นเช่นนั้น จะจับตามดูก็อยู่ให้ใกล้ชิดมากที่สุด

(คนตรี)

(เสียงคนเดินบนพื้นทราย กระจกานกลับโผล่กลับมาในท่าคิก เดินอยู่ตลอดเวลา)

- สมัย (กระซิบ) ขุนเสนาไม่นอนเลยคะ นี่เดินอยู่ทั้งชั่วโมงกว่าแล้ว ต้องมีอะไรคิกแน่ ๆ
- หลวงเทพ (กระซิบ) มันต้องมีเรื่อง แล้วเรื่องที่ดีก็คิกต้องเป็นเรื่องราว นี่มันที่คุ้มแล้ว
- สมัย โอโฮ ก็หนึ่งกว่าแล้วสิ ไม่ยกนอน เดินอยู่ได้

ลมัย

สงคริไม่รู้ว่เต็นหรือเปลา่ คิฉันจะไปแอบฟังที่ห้องสงครินะคะ

หลวงเทพ

จ จ (จูปากห้ามฉุ ออย่า ออย่าเพิ่งไป เคี้ยวก่อน..ฟังซิ ..ซุั้นเสนาหยุกเกินแล้ว
เห็นไหม..หยุกแน่ ๆ..เอ นั้นเสียงอะไร

(เสียงสากลิ้นชักออกมา เสียงวางปืนบนโต๊ะ เสียงบันจุกกระสุน)

หลวงเทพ

ซุั้นเสนา ยังไม่เข้านอน กำลังจะทำอะไรอยู่ก็ไม่รู้...ฟังให้ดี..มีเสียงอะไรอีกไหม

จ

(เสียงเดินไปเค็ทมาอีก แล้วหยุก ทันใดนั้นก็ม็เสียงขกั้นคร มาที่ประตูนั้นก็เค็ท
ทรงเข้ามาไมโครโฟน)

หลวงเทพ (นร)

เร็วเข้า ลมัย เราไปลอบในห้องโถงหน้าบ้านไป ซุั้นเสนากำลังจะมาที่ประตู คงจะ
ออกมาข้างนอกแน่ ๆ

(เสียงหลวงเทพกับลมัยวิ่งไปที่ห้องโถง วิ่งเบา ๆพอได้ยิน)

ลมัย

(นิ่ง เง้นระยะอยู่ครู่หนึ่ง)เสียงซิเข้าซุั้นเสนาใกล้เข้ามายังห้องโถงที่ซ่อน)

ก็ฉุฉาคะ มาแล้วละ เคี้ยวเคี้ยวเข้ามาในห้องโถงนี้ เราแยกกันเลย

หลวงเทพ

(กระซิบ) ไม่ใช่เป็นไร แอบหลังเก้าอี้ขวมก็ได้

(เสียงซุั้นเสนาเค็ทผ่านห้องโถงไปลงบันได เสียงค่อย ๆหายเงียบไป)

ลมัย

(กระซิบ) ซุั้นเสนาลงบันไดไปแล้วละ ตามไปไหมคะ

หลวงเทพ

(กระซิบ) ต้องตามซิ ค่อย ๆนะ ย่อสให้ ดี ๆ

(เสียงสองคนลงบันไดดังค่อย ๆ)

ลมัย

(กระซิบ)ซุั้นเสนาลงไปชายหาดแน่เชียวละ เห็นไหมคะ นั้นไงคะ เค็ทลั่วไปตาม
ถนนอย่างไม่เหลียวหลัง

หลวงเทพ

รีบเดินหนีลนัย ก็จะไม่ทัน เขาจะไปทำไมกัน นี่มันทั้งสี่ห้องแล้ว ต้องมี
 เรื่องแน่ ๆ ๆ เขามุ่งลงหากแล้ว เห็นไหม...เร็วเข้า...วิ่งหนี...จะไม่ทัน
 เอ๊ะ ลนัย นั้นเรื่อนี้ เรือใบเล็ก เห็นไหม ..จุนเสนาไปทำไมที่เรือ..หยุดวิ่ง/
 ใต้แล้ว เราเข้าไปแอบโคนมะพร้าวนั้นดีกว่า โกลั๊...เราคงจะให้รู้เรื่องราว
 จุนเสนาไปทำอะไรที่เรือ

(คนตรี)